

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΣΧΟΛΙΑ

Ν.ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ: ΣΧΟΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ» ΤΗΣ ΣΤΕΛΛΑΣ-ΣΟΦΙΑΣ ΖΥΓΟΥΡΗ.

α) Η ποίηση ως μια μυστική δίοδος του φυσικού με το αόρατο, για να λειτουργήσει αποτελεσματικά, είναι αναγκαίο να μπολιαστεί με το αιθέριο φως των γνήσιων συναισθημάτων και στην πορεία της προς την πνευματική μέθεξη να συμπορευτεί με τη διάνοια για να μας δώσει μια γνήσια ποιητική δημιουργία. Η ποιήτρια Στέλλα-Σοφία Ζυγούρη έχει την ψυχική αλλά και πνευματική πληρότητα και επανειλημμένα μας έχει δώσει μεστούς ποιητικούς καρπούς.

Η νέα συλλογή ποιημάτων της Στέλλας-Σοφίας Ζυγούρη «Αισθήσεις» οδηγεί τον αναγνώστη σε μια φιλοσοφική αναζήτηση της ψυχής που διακρίνεται ο προβληματισμός της αγάπης, του έρωτα, της ελπίδας. Ο ποιητικός της λόγος αναδύεται από αυτά τα στοιχεία της εσωτερικής αναζήτησης. Φόβος, αγάπη, πνεύμα, ψυχή, όλα μαζί φορτωμένα με ελπίδα και φως.

«Σπίτι για πνεύμα και ψυχή ποθώ να οικοδομήσω...

Φοβάμαι όμως και ριγώ, την πύλη που έχω κτίσει...»

Η ποιήτρια με λυρισμό και έντονο συναίσθημα, πίστη στα ιδανικά και αγάπη για τον άνθρωπο μάς μεταφέρει σ' έναν αισθητικό κόσμο, αναδεικνύοντας τη γαλήνη της ψυχής της και τον πλούτο των συναισθημάτων της. Με φάρο την έμπνευσή της και την αγάπη της για την ποίηση μάς μεταδίδει τις φιλοσοφικές της ανησυχίες..

«Η πεταλούδα αθόρυβα κρυστάλλινο χαμόγελο φέρει στα εύθραυστα πολύχρωμα φτερά της».. Στίχοι που φέρουν ελπίδα, χαρά και τη δυνατότητα μεταφοράς του αναγνώστη σε συμβολικές ατραπούς σκέψης. Είμαι βέβαιος ότι και αυτή η ποιητική δημιουργίας της Στέλλας-Σοφίας Ζυγούρη θα ταξιδέψει στον κόσμο του πνεύματος και της ομορφιάς τους αναγνώστες της.

Νίκος Ταβουλάρης

Ποιητής-Πεζογράφος-Δοκιμιογράφος
Τέως Πρόεδρος και νυν Αντιπρόεδρος της
«Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών»

β) Παίρνοντας στα χέρια μου τη νέα ποιητική συλλογή «Αισθήσεις» της Στέλλας Ζυγούρη, ένιωσα και τις πέντε αισθήσεις μου να λειτουργούν σαν μια ορχήστρα, με τα αισθητήρια όργανά μου να παίζουν τη μελωδία των στίχων της πάνω στο πεντάγραμμο της ψυχής μου, καθώς όπως φαίνεται, δίνει σε κάθε ποίημά της την ψυχή της και γίνεται έτσι αισθητή η ύπαρξή της, μέσα από τον καθρέφτη της θύμησης, της έμπνευσης και της φαντασίας.

Δημιουργεί, ελέγχει, προβάλλεται, φαντάζει, άρα υπάρχει!

Γι' αυτό, δεν «φταίνει οι λέξεις», ούτε και η ίδια, που αναρωτιέται, ονειρεύεται, μελαγχολεί, εμπνέεται, θυμάται και προσεύχεται.

Δεν πρέπει να κλαίει η καρδιά της και να δακρύζει η ψυχή της, αλλά να χαίρεται, που έχει το χάρισμα και το ταλέντο να λέει και να γράφει έτσι, που δεν μπορούν πολλοί και το πετυχαίνουν λίγοι!

Στο «συμπέρασμα» ξεχνάει το συναίσθημα, ψάχνεται με τη λογική και κάνει την αυτοκριτική της, όπως θα έκανε κάθε σωστός και λογικός άνθρωπος, που μιλάει με τον εαυτόν του και σέβεται τους άλλους. Ανοίγει την καρδιά της, λέει τα πιστεύω της και τα μυστικά της, αφουγκράζεται, επεξεργάζεται και κάνει με την πένα τη μοναξιά της τραγούδι στην κιθάρα της καθημερινότητας.

Στέλλα!

**Είναι καιρός με τις «αισθήσεις»
άρωμα οι στίχοι να σκορπούν**

**στης ποίησης τον κήπο να ανθίσεις
και όσοι σε νιώσουν να το πουν!**

Β. Γ. Βλαχάκος
Πρόεδρος της Ένωσης Π. Δ. Λακωνίας
«Χείλων ο Λακεδαιμόνιος»

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Αισθήσεις

**ΓΥΘΕΙΟ! Ψυχή στα κρύφια μονοπάτια σου
βγήκες ξανά σεργιάνι.
Λόγια ν' ακούσεις άρρητα
με μια σταλιά ζωής ξεδίψασμα
ο πόνος σου να γιάνει.
Γαλάζιο μπλε του ουρανού η της καρδιάς γαλήνη
το γαλανό της θάλασσας αισθήσεων σαγήνη.
Λευκό βαμβακοσύννεφο σαν τ' όνειρο που τρέχει
αφρός κυμάτων το άπιαστο που ορισμό δεν έχει.
Μαϊστράλι ατίθασο σε καλωσόρισε
χαϊδεύοντας τις φυλλωσιές στο πέραςμά σου.
Ο τροβαδούρος του θέρους τζιτζικας
την πιο όμορφη καντάδα του
πεισματικά σου τραγουδά!
Τί κι αν ήταν πάντα η ίδια;!
Η θάλασσα συστήθηκε
ενώ φιλούσε την αμμουδιά με χίλια στόματα
λες κι 'θελε ν' απαντήσει ανέκφραστες ερωτήσεις.
Ψιθύριζε:
«Σ...αλςςς σ...αλςςς σ...αλςς..!»
Περήφανη, συνεσταλμένη!
Φιλική κι άγρια!
Αιώνια, μα πάντα νέα!
Πόσες όψεις αυτή η γαλανή μαγεία!
Και κάπου κει στο δείλι το μενεξεδί
επέστρεψε η ψυχή απ' ομορφιά γεμάτη**

μα πάντα διψασμένη...
στα μυθικά τα πέλαγα του Πλάστη
να σαλπάρει!

Αναρωτιέμαι

Το καλοκαίρι πέρασε, μα ίχνη άφησε
στο χάρτη της ψυχής μας.
Χρώμα άλικο η ένταση χαράζει και διηγείται.
Με γαλανό η γαλήνη μας πλέκει το ουράνιο νήμα.
Η πεταλούδα αθόρυβα κρυστάλλινο χαμόγελο φέρει
στα εύθραυστα πολύχρωμα φτερά της.
Τόσο απαλά να μην χαθεί, μη πέσει να μην σπάσει..
Μικρό αηδόνι γλυκόλαλο,
μνήμες, στιγμές υμνεί και τραγουδάει.
Σταγόνες φιλιά απ' τα κύματα έφερε ο θαλασσοαέρας..
Στάλες που έχουν τη δροσιά, μα αφήνουν μια αρμύρα..
Πόσο στ' αλήθεια μοιάζουνε; Ολόιδιες με δάκρυ!
Σε μια σπηλιά απρόσιτη έκρυψα μια ελπίδα.
Να μην τη φθείρει η διάψευση,
να μην την κλέψει ο χρόνος..
Όταν θα έρθει ο καιρός τ' όνειρο θ' αρματώσω
να χω τον χάρτη μπούσουλα να πάω να τη πάρω..
Είναι νωρίς, έχω καιρό!!
Μήπως πολύ έχω αργήσει;;;

Ύπαρξη

Τη θάλασσα ο ουρανός
καθρέφτη έχει επιλέξει.
Τα χρώματα την διάθεση
επάνω της να πλέξει..
Χρώμα δεν έχει η θάλασσα
ο ουρανός της δίνει.
Μα ως αυτόφωτη περνά
και φαίνεται εκείνη.
Ευφρόσυνο το γαλανό
λευκή η θυμηδία
Μπουνάτσα το χαμόγελο
οργή η τρικυμία.
Ζωή να είμαστε εμείς
όχι το είδωλό της.

**Ψυχή και Πνεύμα υπαρκτό
όχι εικόνα, προβολή,
σκηνή στο κάτοπτρό της..!**

**Θυσία για την Κύπρο μας
(Β΄ βραβείο στον 6ο Παγκόσμιο διαγωνισμό 2015 του Ε.Π.Ο.Κ.)**

**Ο πόθος για τη λευτεριά το πιο μεγάλο όπλο.
Κανείς δεν το κατέβαλε χωρίς τιτάνιο κόπο!
Είναι το δίκιο το ύψιστο, που ο Θεός βοηθάει
κι αν ηττηθεί στους αριθμούς,
στην Ιστορία, στην ψυχή πάντα αυτό νικάει!
Οι ιδέες ποτέ δεν σβήνουνε σαν βαπτιστούν στο αίμα
ηρώων και πολεμιστών που λευτεριά ζητάνε..**

Λοχαγός Σωτήρης Σταυριανάκος.

**Αστέρι της Μάνης λαμπερό στις Κύπρου τον Αγώνα.
Στη μάχη της ΕΛΔΥΚ άφησε την ύστερη πνοή του,
ως ήρωας στα χρώματα της ματωμένης Κύπρου.!**
«Δεν θα υποχωρήσουμε, τα τανκς κι ας μας πατήσουν»
ενθάρρυνε το λόχο του, βροντώδης η φωνή του!
Απέρριψε μετάθεση, Έλληνας αντρειωμένος.
Άφησε τα κορίτσια του για χάρη των «παιδιών του».
Ρίψασπις δεν έγινε, πιστός εις το καθήκον.
Ελλάδα ποτισμένος όπως την ονειρεύτηκε,
στη λεύτερη ατίθαση ομορφιά της,
κείνη του «ταν ή επί τας»!
αυτό σημαίνει Λάκωνας, περήφανος Μανιάτης!.
Φωτιά κι ατσάλι! Θάνατος!
Πόλεμος! φρικτή η ώρα, πικρό το βόλι φονικό κόβει ζωή και νιότη...
Παράδειγμα αυταπάρνησης λαμπρό
με γράμματα ολόχρυσα χαράζει η Ιστορία.
πυξίδα στη Σημερινή, αδιάφορη την οκνηρή, πορεία..
Αθάνατοι όλοι οι ήρωες! ζουν μέσ' την καρδιά μας.
Στεφάνι δόξας και τιμής το δάκρυ της συγκίνησης
που λάμπει στη ματιά μας..!

Πατέρα

Πατέρα γλυκέ
μου λείπεις αστέρι μου.
Καρδιάς μου καημέ..

Βαθιά στην ψυχή
το φως σου σαν ήλιος
αγάπης πηγή..

Θεμέλιο ζωής
φύλακα άγγελε συ.
Λατρείας φιλί!!

Μάνα

Λευκό μου κρίνο
Μάνα! Ζωή μου όλη
φως μου κι ελπίδα..

Ένα σου γέλιο,
να είσαι ψυχή μου καλά,
πνοή μου δίνει.

Ασφάλεια χαρά.
Λιμάνι απάνεμο
αγκάλη φωλιά!